

Előfizetési ár:
 Egész évre . . . 4 frt.
 Félévre . . . 2 ..
 Negyedévre . . . 1 ..

Bérmentetlen levelek csak ismert kezekből fogadtatnak el.
 A kéziratok nem adnak vissza.

A nyilt-térben minden három hasábos garmond-sor díja 20 kr.

Z E M P L É N .

Vegyes tartalmu hetilap.

MEGJELENIK MINDEN KEDDEN.

Hirdetési díj:
 Minden 4 hasábos petisor egyszeri hirdetésnél 6 kr., többszörinél 5 kr.

Terjedelmes hirdetések többszöri beiktatása, kedvezőbb feltételek alatt eszközölhető.

Minden egyes beiktatás után kincstári illeték 30 kr.

Előfizetési felhívás

„Zemplén“

hetilap 1874. évi V-ik évfolyamára.

1874-re a lapok már többnyire kibocsátották előfizetési felhívásukat.

Ez eljárás alól mi sem vonhatjuk ki magunkat, bár a tapasztalás négy hosszú éven át megtanított: hogy e felhívásoknak vajmi kevés sikerök van.

Szokássá vált legtöbb szerkesztőségeknél lapjuknak követendő irányát minden évnegyed és ujév alkalmával a precizizálás levében föleresztve, tálni a közönség elé: mi ezt valamint nem tettük eddig, úgy nem teszszük most sem, miután lapunk iránya, mely anyagi érdekeink s közmívelődésünk fejlesztésének nagy és nemes célja felé hajlott, változatlanul az eddigi marad.

E pár szóból megéri a tisztelt megyei közönség: hogy a „Zemplén“ 5-ik évi pályafutásának megkezdésével újabb, de egyszersmind végső kísérletet is tesz arra nézve, hogy fönnállását a kellő támogatás által megszilárdítsa, vagy ellenkező esetben feladva az ösvényt, 4 évi folytonos veszteségeivel a csöndes visszavonulás rejtekébe huzza meg magát. . . De beszéljünk őszintén.

A szellemi munkásságot nem is számítva, a technikai kellékek, valamint a papír árának felszökkenése, s a nyomdai munkaerő magas díjazása mellett, egy oly kisebb terjedelmű lapnak is mint a „Zemplén“ legalább 300 előfizetőre van szüksége, hogy veszteség nélkül állíttassék ki, ellenkező esetben az mindig a kiadó erszényének válik szivattyujává.

Mi négy év alatt 150—180 előfizető támogatása mellett küzködtünk a kiadás és szerkesztés kétféle gondjaival. Ennyi idő, azt hisszük: elég volt erőködésnek, de arra is elég, hogy ez eredménytelen küzdelemben teljesen kifáradjunk.

Ennek folytatását eddigi t. előfizetőink sem fogják tőlünk kívánni, de nem is lehet. Annyit azonban mégis kötelesség megtennünk: hogy e felhívást ujjolag kibocsássuk, és pedig

ugyancsak az eddigi t. előfizetőkhez, kérvén mindegyikét: ismerőik, barátjaik körében odahatni, hogy a „Zemplén“, mint e nagy megye egyetlen organumának ügyét tegyék magukévá, s annak további fönnállhatóságát pártolásuk által biztosítsák.

Ha minden eddigi t. előfizetőnk csak két egyént is lesz szives magához toborzani, a lap fönnmaradása nem válik kérdésessé, sőt az által egyszersmind oly rugót nyer, mely szellemi belterjességére is nagy mérvű befolyással leend.

A lap előfizetési ára:

egy évre	4 frt.
félévre	2 ..
negyedévre	1 ..

Az előfizetési pénzek a „Zemplén“ szerkesztőségébe, a kényelmes és jutányos postai utalvány-lapokon intézendők, éspedig legkésőbb még e hó 28-káig.

A „Zemplén“ szerkesztősége.

Sátoralja-Ujhely és az önkormányzat.

„Az emberiség története — mondá a tudós államférfi Castelar — folytonos harc az eszmék és érdekek között: pillanatra ugyan az utóbbiak szoktak győzedelmeskedni, de maradandóságra nézve mindig az eszméké a diadal.“

„Eszményképnek tartom én az önkormányzatot — mondá e napokban megyénk derék főjegyzője — melyért örök harcot vívtak a szabadságért küzdött népek százezrei, az ősidőktől ez újabb kor nemzedékeig.“

Megvallom, hogy e körülírásához az önkormányzatnak, nem vagyok képes bővebb ismertetést fűzni, ki van ebben fejezve minden, mit csak képzelni és egy szent s a nép közösségét egyaránt érdeklő eszméről elmondani lehet; egy oly eszméről, mely a társadalmi élet fenntartó ere, melynek lételeért örök harcot vívtak, s vivnak a világ népei egyesült erővel és egyenkint, s melynek létele nélkül az emberiség összege volna megsemmisülve, s min-

den nemes és jó törekvés még születése előtt meghalva.

Ez eszme saját kebelébeni megtestesítésére van most hivatva S.-a.-Ujhely város képviselő testülete, midőn nagy községe lett szervezése után az 1871. évi 18. t. cz. 65. §-ának negyedik kikezdésében megszabott feltételek alapján saját önkormányzati viszonyát szabályrendelettel kell megállapítania.

Mert, ha „a megyei élet egy kis világ“, úgy a községi élet egy kis ország, melynek lépést kell tartani a világ haladásával, hogy a feledés homályában el ne veszzen, de el is kell foglalni állását, hogy a világon sokszor rohamosan végig futó ár ellen sziklaerősséggel állhasson fel; mert vajmi gyakran történt az, hogy egy ily kis országon megtörött a világhódítók elbizakodottsága, s így nem elégedhet be S.-a.-Ujhely város közönsége azon szabályrendelettel, melyet Zemplénmegye mult évi szeptemberi ülésében elfogadott, mivel az az általánosságot véve helyesen ugyan, de egyes nagyobb községeket véve felületesen és hiánosan intézkedik; hanem ragaszkodva a törvényhez, ennek alapján, ugyancsak törvény által biztosított önkormányzati jogával élve, egy a kor igényeihez mért oly szabályrendeletet fog alkotni, melylyel a kis világban mint kis ország, a megyében mint község állását elfoglalhatja; melylyel biztosítja a község lakosságát tisztviselőivel, s ezeket a lakossággal szemben; melylyel biztosítsa azt, hogy „a közönség szeresse és rettegje tisztviselőjét — szeresse megvesztegethetlen igazságszeretét, rettegje tántoríthatlan szigorúságát.“

Viszont ki kell tükröznie e szabályrendeletnek a tisztviselők egymáshoz viszonyait, kimutatni kinek-kinek saját teendőit; de nem ösmertetni velők a kasztrendszer, hanem a fő iránti szellemi felsőbbség mégis minden sorból láttassa magát, hogy az összes előljároság így egy testet képezzen, melynek minden tagja egy gondolattal működik.

Utat kell mutatni a közönségnek e szabályrendelettel előljárosága iránti teljes bizalmára; ezért hűn kell ennek

tükrözni vissza ama csalhatatlan igazságot: „hogyan az előjáróság van a népért“ és nem megfordítva, de az előjáróságot sem kell a néptől elidegeníteni ferde, a korral meg nem férő szabályokkal, s eltompítani a jó igyekezetet, a hasznos munkálkodást alamszna-krajczárokkal ugyanakkor, midőn a községi előjáróság csak tiszteletdíjakkal fizettetik: hanem utat kell nyitni a község lakosainak arra, hogy előjáróiban helyezve bizalmukat, azok vezetése alatt jó uton haladva, egy testet képezzen egy község, melynek feje — az előjáróság — úgy fel mint lefelé kiérdemelje az előismerést. S csak így tölthetjük be azon magasztos hivatást a községeknél, melyet a törvény azok előjáróira mint békebírókra ráruház.

Kelt S.-a.-Ujhelyben, december 14-én 1873.

Keleti.

A magyar király 25 éves uralkodásának jubileuma alkalmából Zemplénmegye közönsége következő hódolatteljes feliratot intézett a m. kir. belügyminisztérium utján Ő Felségéhez:

Császári és apostoli királyi Felség, legkegyelmesebb urunk!

A gondviselés különös kegyelme közé tartozik az, ha az uralkodó, népeinek szeretete s ragaszkodása közepette életének delén már egy 25 éves uralkodás multjára tekinthet vissza: s még nagyobb áldása az ég mindenható Urának az, ha a király és népei között a szeretet ama kölesönös rokonérzete honol, hogy az alattvalók öröm-odaadó készségi sietnek dicsőségesen uralkodó, törvényes és alkotmányos fejedelmüknek legalázatosabb s legmélyebb hódolatukkal járulni trónjához, melynek fényét leggazdagabban ékesíti azon drága legdrágább kincs, a haza forró szeretete, melynek legerősebb támasza az alkotmányosság! s dönhetlen erődjé a népeknek monárchájokhoz törhetlen hűsége!

Zemplénvármegye közönsége kézséges őszinte ragaszkodással és hűség-érzettel ragadja meg az alkalmat, hogy a haza legalkotmányosabb érzelmű fejedelmének, felséges urának királyának 25 éves uralkodása alkalmából alattvalói hódolatát lábaihoz tegye le, s az Isten áldását kérve Felséged megkoronázott fejére imái közé foglalja, hogy királyi Felséged az 50 éves uralkodáson túl, még soká az élet határát messze a jövőben szerencsés viszonyok között mint boldog fejedelem, boldog nemzetek felett, az ég mindenható kegyelme által elérni szerencsés lehessen! Fogadja Felséged kegyesen és kegyelmesen ezen legalázatosabb alattvalói hódolatunkat.

Kelt Sátoralja-Ujhelyben, 1873. évi december 2-án.

Zemplénvármegye közönsége.

Ugyancsak a megyék új területi felosztását célzó belügyminisztériumi terv ellenében, — melyszerint Zemplénmegye terjedelmes részei Sáros- és Unghegyéhez, legtermékenyebb s tiszta magyar része pedig Borsodmegyéhez csatoltatnék — a következő feliratot intézte a nevezett minisztériumhoz:

Nagyméltóságú magyar királyi belügyminiszter ur!

A folyó évi decemberhó 2-án tartott megyei közgyűlésünkön főispán ő méltósága által bemutatott, s a megye egyik mérnöke által — a minisztériumnál nyert tudomás alapján — készített térkép és jelentésből meggyőződést szerzett a megye közönsége, hogy miként szándékolatik a nagyméltóságú belügyminisztérium által, a megyék kikerekítését tárgyozó törvényjavaslatban, Zemplénvármegyének alakja és területi nagysága módosíthatni.

A megye bizottsága közömmel nem viseltethetik egy a megye létére életbe vágó átalakítási tervet iránt, de mint az önkormányzat öre, és az össz megye polgárai érdekének illetékes képviselője, kötelességének ösmeri a megye véleményét, az előadott kérdésben a nagyméltóságú belügyminisztériumhoz tiszteletteljesen felterjeszteni.

Nagyméltóságú belügyminisztérium! a megye közönsége nem késik kijelenteni azt, hogy bármely országos érdekű kérdés eldöntésénél, a megye elkülönzött, vagy helyi álláspontot elfoglalni nem tartja a hazára nézve üdvösnek, s ezzel megjelölni véljük azt is, hogy midőn a megyénk kikerekítését célzó törvényjavaslat ellen felszólalni magunkat kényszerítve érezzük, megyénk érdekeivel együtt, kiváló figyelmet fordítottunk a haza érdekeinek közös megfontolására.

Mi azon nézetben vagyunk, hogy azon területi beosztás, illetőleg eldarabolás, a mely a minisztériumi terv szerint, megyénknek alkalmaztatni szándékolatik, nem felel meg sem a politikai, sem a közigazgatási, sem a közgazdasági kívánalmaknak.

Mert nagyméltóságú belügyminisztérium! mi azt hisszük, hogy a megyék kikerekítése nem tekinthető oly egyszerű cselekménynek, mint egy rendes határokkal, történeti multtak, és bizonyos politikai szükségességgel nem bíró területnek térképen leginkább célirányosnak mutatkozó iránypontok utáni szétosztása; de a kikerekítésnél a szükség és lehetőséghez képest, figyelmen kívül nem hagyhatók, a már létező megyéknek területi nagyságán, adóképeségén és célszerű topographiai fekvésén kívül, a történeti mult iránti kegyelet, és megyénknek értelmessége, s talán szándékosan eszközlött egybealkotásának indokai!

Mi úgy véljük nagyméltóságú belügyminiszter ur! a megyék kikerekítésénél főszűly fektetendő, s bizonyosan a minisztérium által is főszűly fektetettik arra, hogy a megyék önkormányzati költségeiket könnyebben fedezhessék: s hogy mindenesetre e végből nagy megyék alkottassanak:

hogy azon esetben, ha az éppen mondott cél úgy igényli, a szomszédos megyéknek kisebb beszegelesei, vagy két megyéhez tartozó községek területei célirányosan átkebeleztesse, vagy pedig két vagy több törvényhatóság egy-

mással egyesíttessék, nem pedig a megyéknek nagyobb területei elszakítván, más szomszéd megyéhez csatoltassanak: mert miként a két elsőre nézve találunk példát a multakban, úgy a részletes darabolásnak nyomait nem mutatja fel a történelem: — s

hogy végre a kikerekítés által egy központban vezettessenek össze a közigazgatás, a törvénykezés, a hadkiegészítés, az adóügy, a népnevelés sat. ügyeknek összes igazgató szálai.

Zemplénvármegye mindannak daczára, hogy alakja hosszúnak tűnik fel, szerintünk mostani alakjában szükségképen fenntartandó.

Mert megyénknek jelen alakjában minden oldalról természetes határai vannak: s ha néha a multban a távolság nehézségeivel is kellett küzdeni a megye végső részein lakó polgároknak, most ezen nehézség megszűnt a vasuti közlekedés által, mely a megyét mind a négy irányban átszeli s a végvidékeket a megye központjával egyenes összeköttetésbe hozza.

Fenntartandó megyénk jelen állapota továbbá azért, mert fekvése a megyének olyan, hogy a mi hiányzik alvidékében, nyeri azt a felvidéktől — és viszont: s végre így a miként áll, képes e megye szellemi és anyagi erejével a jövőben is társaival kiállva a versenyt, a kikerekítés céljának megfelelőleg, önkormányzatát fenntartani; míg ellenben ha elvétetnék tőlle a szerencsi járás, és általában ha 32,000 lakossal kevesbítették, 18,000 mértföld területi nagyságát vesztenie kellene, és 101 ezer frt. adóképeséggel tétetnék szegényebbé; ezen szükségtelen kisebbités által, éppen a kikerekítés céljának ellenkezője éretnek el.

Továbbá ha az Ondova, Olyka, Laborc és Virava völgyek felső részei Sárosmegyéhez csatoltatnának, ez által oly természetellenes helyzet teremtetnék, hogy a három utolsó völgyhöz tartozó községek a sárosmegyei törvénykezési és közigazgatási központot, csak Zemplénmegyén Homonnán és Varannón által érhetnék el.

S végre kivetköztetnék ezen megye ősi typusából, hol a magyarság ereje a nemzeti irányt s a magyar hazaszeretetét, a nem magyar ajku tót s orosz lakosokban, szükségképen fenntartani és fejleszteni képes volt, s most inkább mint valaha hivatva van; holott a célbavett kikerekítéssel a felső vidékben a nemzetiségi izgatásoknak szabadkéz engedtetnék, a mire a szegény, hányatott magyar nemzetnek szüksége éppen nincs!

Ezek volnának helyi legfőbb érdekeink, melyek kiáltólag szöllanak a kikerekítési terv ellen.

De nem kevésbé nyomósak azon okok is, melyek országos szempontból sem engedhetik meg általában a megyéknek részletes szétdarabolását: mert erőszak lenne elkövetve a hazafiai kegyeleten, mely egész területeknek multját ölvé meg, kiszakítaná őket a családi s birtoki összeköttetésből, mely őket évszázadokon át, bizonyos megyéhez csatolta; és mily zavart és költséget idézne elő egy nagyobb területnek a megyétől elszakítása s más megyébe való átkebelezése; mennyi új intézkedés válnék szükségessé a levéltárakban nyugvó okmányoknak, pereknek, családi okiratoknak, továbbá telekkönyveknek, közmunka-adó

összeírásoknak, ujonczjutalék kiszámításának, statisztikai adatok s összeírásoknak, tagosítási földkönyveknek sat. elkülönítése, kikeresése s átszállításának eszközölhetése céljából.

Ki nem számítható nagyméltóságú m. kir. belügyminiszter ur! ama kár, mit a részletes darabolás egyes megyéknek és egyeseknek okozhat. Míg ellenben a jó közigazgatás létesíthetése céljából, több kisebb megyének egyesítése, és némely beszögeilő kis területeknek anyamegyéjükből kikerekítése s több megyéhez tartozó községeknek egy megyéhez való csatolása valóságos szükségességnek tűnik fel, s az ily kikerekítések összeütközésbe nem jövén a mult iránti kegyelettel sem. — helyesen eszközzésbe is vehetők.

Míndez előadottak szerint tehát, midőn meleg hazafiúi tisztelettel érveinkre a nagyméltóságú belügyminisztérium figyelmét felhívánk, s feltüntettük volna, hogy megyéknek történeti alakja, a végső szükség által nem igazolhatólag, de sőt az igazság, méltányosság és célirányossággal teljesen ellenkezően, szét-darabolgatni céloztatik.

Oda járul tehát tiszteletteljes kérelmünk: miszerint a nagyméltóságú m. kir. belügyminiszter ur törvényjavaslatát, az általunk előterjesztett értelemben módosítani, s azt a képviselőház asztalára ily módosítással, elfogadás végett beterjesztetni méltóztatásuk.

Zemplénavarmergye közönsége.

Értesítés az 1874-ki londoni borkiállítás ügyében.

A londoni 1874-ki borkiállítás érdekében az orsz. M. Gazd. Egyesület által kibocsátott s az előbbeni füzetben közölt felhívás közrebocsajtása óta fölmerült körülményekről szükségesnek látjuk az érdeklődő borászokat értesíteni.

A kiállítást rendező az orsz. M. Gazd. Egyesület

Továbbá az orsz. M. Gazdasági Egyesület borászati szakosztályának f. é. nov. hó 14-én tartott ülésének jegyzőkönyve nyomán közöljük a következőket:

Az 1874-ki londoni borkiállítás nem akar pusztán palackkiállítás lenni. Célja e kiállításnak, lehetővé tenni azt, hogy a nagy közönség megkóstolhassa a külföldi borok különféle fajait és hogy magának ekként rólok ítéletet képezhessen. Erre nézve az angol kir. biztosok a következő szabályokat állapították meg:

a) Helyet csak olyan kiállító kap, ki ügynököt állít, a kinek kötelessége azokon az órákon át, melyekben a kiállítási helyiségek a közönség előtt nyitva lesznek, p. o. délelőtti 10-12, vagy d. u. 2-6-ig a kiállított borok mellett lenni.

b) A kiállító boraikat poharankint elárúsíthatják. Bormustrákat palackokban is adhatnak. Az árt szabadon szabhatják meg.

c) A mely kiállító nem éri be a neki kijelölt helylyel, magánuton köteles borai elhelyezéséről gondoskodni.

A londoni kiállítás programja a borkiállítások tekintetében az által, hogy

a kiállítandó borokat a nagy közönségnek is hozzáférhetőkké teszi, nevezetesen ujtást hozván be, mely az orsz. M. Gazd. Egyesület előtt első felhívásának kibocsátásakor még ismeretlen volt, mindenek előtt szükségessé vált a kiállítási program ez ujtását a hazai bortermelőkkel tudatni, és őket arra nyomatékosan figyelmeztetni, hogy Londonba küldendő boraik nemcsak a kiállítási jury, hanem a nagy közönség kóstolása alá is esnek, hogy ennek következtében a kiállításban való részvételüket ne szorítsák csak arra a palackokra, melyre az első felhívásban voltak szőlítva, hanem legyenek rajta, hogy termésközből a szükséghez képest tömegesebb küldeményeket is indíthassanak Londonba.

A bort az angolok nem kérik ingyen: árát a kiállító szabja meg; bizony remélhető ennek következtében, hogy az elárúsítás nemcsak a kiállítás költségeit fedezendő, hanem az iparkodó és jeles termék kiállítójának anyagi hasznót is fog nyújtani.

Ennek folytán azon kiállítóknak, a kiknek az első felhívás megküldetett, vagy a kik a lapok útján erről értesültek, s általában a kik már a kiállításra borokat is bejelentettek, ezen értelemben újabb felhívást fog intézni az orsz. M. Gazd. Egyesület, s a kikhez nem jutna el — szolgáljon tájékozással ezen értesítés.

A kiállítási költségek fedezéséhez a földművelési minisztérium hozzájárul 1200—1500 forinttal, az orsz. M. Gazd. Egyesület részéről is kilátásba van téve némi segély; a többi a kiállítóknak maguk fizetik; azonban arra is van kilátás, hogy a kóstolás és eladásból szintén lesz jövedelem, legalább a költségekre.

A magyar és osztrák kiállítóknak képviselőivel a kormány részéről meg van bízva a londoni főconsul, Schaeffer; az orsz. Magyar Gazdasági Egyesület részéről pedig a kiállítóknak érdekeinek előmozdítása végett fel vannak kérve Londonban lakó Greger Miksa és Diósy Márton hazánkiai, ugyszintén a kiállítás idejére az egyesület egy szakférfiut fog kiküldeni, a kinek feladata leendő a küldendő borok szállítását, ottani rendezését, kóstolását s esetleges eladását eszközölni, s a ki napidíjat fog huzni.

Végre a bejelentés f. é. december 31-ig, a bor jövő évi február 20-ig, és pedig a kóstolásra és eladásra szánt meszelyes üvegekben, küldendő be Pestre, üllői ut. köztelek.

B. L.

Egy új röpirat.

Debreczen város könyvnyomdájából épen most került ki egy röpirat, melynek névtelen szerzője — mint maga mondja — „a pénzügyi szolgálat terén eszi keserves kenyere.”

E röpirat címe: „Javaslat államháztartásunk küzdelmében.” (Kapható Csáthynál; ára 16 kr.) Ugy látszik, sok őszinteség van ennek irójában, s az becsülendő is benne. Nem tagadhatjuk meg tőle a jó akaratot sem, minélfogva a röpirat figyelmet érdemel.

Szomorú tény az, hogy a pénzügyi hivatalok nagy személyzete mellett is óriási mennyiségű adóhátrányok vannak a polgároknál. S ez nem csoda, mert minden hivatal a másikkra utal, s egyik

sem tesz semmit. A pénzügyér ir az igazgatósághoz, ez az alantas közeghez, ez pedig a községekhez, s ha tetszik, ezek behajtják az adót. Sőt az is megtörténik, hogy az adót idejében ki sem írják, de azért a végrehajtás a kellő időről nem marad el.

Az adóvégrehajtásra pedig — szerző szerint — nem akad más mint dologtalan korhely, kiszabadult fegyencz, mindenét kártyán elvert hajdani földesur, tönkretörtött zsidó szatócs, kasza, kapa-kerülő vagabundus, a kik 3 fit. napdíj mellett lopják a napot és az államot. Ezek eljárása is aztán magukhoz méltó, s zaklatásuk visszatetszést szül.

Miképen lehetne ezen segíteni?

„A két, ez ideig elkülönítve levő pénzügyi és politikai közigazgatásnak minden megyében egy vezető fő alá rendelése, mintegy összeolvasztása által.”

Nem új eszme, de jó, s annak megbeszélése korszerű.

Szerzőnek abban is igaza van, hogy a megye élén álló főispánok a pénzügyi igazgatóságok teendőit elvihetnék.

Nem akarjuk — mert terünk sem engedi — hogy e röpirat bizonyításait pontról pontra kísérjük. Azonban nem mulaszthatjuk el felemlíteni szerzőnek még e következő új, de nem helyes eszméjét.

Szerinte át lehetne alakítani a pénzügyörtséget — államrendőrséggé.

Isten meentsen meg az ily államrendőrségtől! Hiszen szerző igen jól tudja, s őszinteségéről fel is teszszük, hogy bevallja: mikép ama „pályára” többnyire oly egyének mennek, a kik egyáltalán nem képesek sem maguk, sem hivataluk iránt rokonszenvet ébreszteni.

Hát még ha az államrendőrség is kezökbe adatnék! akkor még gyűlöletesebbé válnának.

Az államrendőrség kérdése oly nagy dolog, hogy még nem is lehet a közönséges finánczokra gondolni akkor, midőn ez ügyről beszélünk.

D.

Hirek.

A közelebb dühöngött járvány alkalmával szerzett érdemekért megyékben a következők részesültek legfelsőbb kitüntetésekben: Dókus József alispán királyi tanácsosi címet; dr. Chyzer Kornél főorvos a Ferencz-József-rend lovagkeresztjét; Magyarváry András battányi alesperes, dr. Pápay Vilmos járásorvos, dr. Turcsányi István honvédszászlóalji orvos a koronás arany érdemkeresztet; dr. Hodoly Elek varannói járásorvos, dr. Raisz Gedeon n.-mihályi járásorvos arany érdemkeresztet; Szemes Károly S.-a.-Ujbely városi csendbiztos a koronás ezüst érdemkeresztet; végre Marinyák János kemencei, Stecz Mihály szécs-polyánkai és Zelenyák József matyasóczi bírák az ezüst érdemkeresztet nyerték.

* Az árvák könyeit felszárítani, egyik legszebb fényoldala az emberbaráti szeretetnek. Az egész hazában gondoskodva van arról kisebb nagyobb mértékben, úgy, miként a helyi viszonyok engedik, hogy a szenvedők fájó sebei bekötöttessenek, keserű sorsukon némileg enyhítve legyen. Örömmel tudjuk, hogy városunkban is él az emberbaráti szeretet eme magasztos neme; sőt egye-

sek nagyobb áldozatot is fejtenek ki az éhező árvák iránt: némi kis alap is áll rendelkezésünkre, s mégis fájdalom! gyakran találunk rá példát, hogy egy-egy szegény árva a hideg időben a megfagyásnak kitéve, minden gondviselés nélkül tévelyeg a városban. Nem mernők ezt ily határozottan állítani, ha egy bizonyos szájából nem hallottuk volna péld. a következőt: „Ime itt van nálam két szerencsétlen 5—6 éves árva: emi csak tudok nekik adni valamit: de hogyan mentsem én meg őket: hogy a hideg téli éjszakán üres istállóban meg ne fagyjanak?! És az ember nem tud hova fordulni, hogy az ily szerencsétleneken segíthessen.“ Ezen esetet nem légből kapjuk: óhajtandó azért, hogy kinek-kinek tudomására legyen juttatva, hogy ha elhagyatott árvákkal találkozunk, s önére-jéből rajtuk nem segíthet, azok sorsuk könnyítése végett hova kell fordulnia?

Örömmel vesszük tudomásul, s velünk együtt a közönség is, az előljárásának azon dicséretes intézkedését: hogy a pályaudvarhoz vezető mély utra a fordulótól 6 lámpát fog felállíttatni legközelebb. Elismeréssel tartozunk továbbá azon intézkedéséért is, melyszerint a lapunk közelebbi számában inkriminált zugvásárlások megakadályozására minden hetivásár alkalmával közgei által megteszi a kellő ellenőrködést.

Tokaji levelezőnk decz. 10-ről írja: Csikorgó, de mindamellert gyönyörű telünk van pár nap óta: minden érzékeny test siet avult vagy új meleg köntösét felvenni: még a sóház lerakodó terén elhelyezett pár ezer darab sóval telt hordó is fedél alá készülvén, uti bundáját új abroncsok képiben felölté. — A Bodrog folyam tegnaptól hatalmasan befagyott, de kedves bátyja a Tisza, váltig vonakodik elvértetni hullámkebelét, mintegy várván vissza ezelőtt néhány nappal eltávozott kedvesét a „Carl“ nevű teherszállító s vontató gőzhajót. — Általa értesülünk arról is: hogy a tokaji járás egész területén a községrendezés nagy munkája, a fáradhatlanul tevékeny járási szolgabíró Szabó Lajos ur által november végén teljesen s tökéletesen befejeztetett, s hogy a multkor érintett himlő-járvány,

hála a kedvező időjárásnak, s köszönet Székely Lajos járási orvos buzgó fáradozásainak, ott, hol leginkább dühöngött Kis-Tokajban, majdnem végleg megszünt. — Végre közli: hogy a tolcsvai szőlő-hegyek egyik borházában a pandurok 6 darab csavargót fogtak el, kik is az itteni hatóság által a világ négy része felé, hazájukba eltolonczottattak. — Képzeltető, mennyire fognak megérkezésüknek örülni odabaza!?

* Dühös fináncz. A mocsári állásban Nagymihály mellett, utazó parasztok vettek éji tanyát. Késő éjszaka finánczok érkezvén a korcsmához, az állás ajtóján elkezdtek dörömbözni, hogy az nyitassék ki. A láрма közben valamelyik paraszt durvább kifejezést használt a háborgatók ellenében. Midőn az ajtó felnyílt, a finánczok közül egy, kérdést intézett a parasztokhoz: hogy melyik merészelt ellenök felpattani. Ekkor egy szerényen előállt s mondá: Uram, én voltam; de hát nem gondoltam, hogy az urak zörgetnek. A fináncz méregre gerjedve, az embert arczul vágta, s midőn az megszegyenítését vissza akarta torolni, a fináncz minden gondolkozás nélkül — keresztül lőtte. Szomorú dolog, hogy nap-nap mellett hallani ily kebelrázó eseteket! A gyilkos átadatott a törvénynek.

Tűz ütött ki tegnap esti 1/2 9 órakor az ugynevezett Bonis-féle teleknek a városház-köze eső részén, a hol is egy deszkából épült faraktár esett a lángok martalékává. A raktár teljesen üres volt, s így a kár csakis magára az építményre szorítkozik. A tűz keletkezésétől bizonyost nem tudhatni, de igen valószínű, hogy rossz akaratból eredt. A tűz továbbterjedését az oltáson kívül a nedves idő is gátolta, melynek daczára a szomszéd épületekről a tetőt mégis le kellett bontani.

Váradí Ferencz színtársulata már nem jön hozzánk; azonban az Ungvárt közmegelegedésre működő Szegedi társulatához lesz januárhó első napjaiban szerencsénk. Részünkről csak örülünk a dolgok illeten fordulatainak, amennyiben Szegedi jól szervezett dráma-, népszínmű-és operette-társulata inkább meg fog

felelni az itteni igényeknek mint a Váradí mely — mint értesülve vagyunk, — csakis a járványos időszak alatt felbomlott nagyobb társulatnak egyik elvált töredékeül tekinthető.

Gálszécsen, mint egy előttünk fekvő levélből olvassuk, e hó végén lesz a kolera-árvák javára Földessy József ur igazgatása alatt az első műkedvelői előadás, mely alkalommal „Apró félreértések“ és „Erneszt“ fog színre kerülni. Előadás után pedig hogy a mulatság teljes legyen, a közönség tánczra kél. A legközelebbi előadáson Oblath Ilon, Császár Boriska és Micske Irma kisasszonyok fognak szerepelni, míg a férfi-szerepeket Karossa Rulcsu, Baruch Miksa, Császár Pál, Zámboi János és Valkó Nándor urak fogják személyesíteni.

A sárospataki joghallgató ifjuság 1874. évi januárhó 10-ik napján a városház termében segélyző-egylete javára, a Lányi testvérek zenekarának közreműködésével zártkörű tánczvigalmat rendez. Belépti jegy személyenként 2 frt. Kezdeté 8 órakor.

Lóvy Adolf könyv-, mű- és hangjegy-kereskedésében igen szép és válogatott karácsoni és ujévi ajándékok kaphatók. Az ily ajándékok megszerzését — minthogy maradandó belbecsű is bírnak — kétszeresen ajánljuk a közönségnek.

Lapunk 45-ik száma vezércikkének 3-ik hasábján felülről a 21-ik sorban hibásan áll 1824, 1724 helyett, mit is ezennel helyreigazítunk.

Beküldetett. Táborozky és Parsch szorgalmas zeneműkiadónál megjelentek a következő zeneművek zongorára: „Volt nekem egy daruszörű paripám“; „Jaj be szennyes az a maga kendője“; „Ez a kis lány azt hiszi“; „Az a kis lány jaj be cifra“ here-tyu-tyu-tyu.“ Szerző Tisza Aladár: ára 60 kr.; „Minnie Davies Quadrille“ O Müllertől, ára 60 kr.; „Neger Marsch“ Ásbottól, 60 kr.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:

BORÚTH ELEMÉR.

H I R D E T É S E K.

Házhely eladás.

A „Magyar király“-hoz címzett vendéglőhöz tartozó s ugyanott a másik utcára kinyuló kőfallal körükerített és kúttal ellátott két háznak is elegendő tágas hely, mint kuriális házhely, akár egészen, akár fele eladóvá tétetik.

A venni szándékozók értekezhetnek

3—3

Weinberger Józseffel.

Egy pár erős ló két rendbeli hámmal, egy könnyű és egy teherhordó magyar szeker szabad kézből eladó. Bővebb tudósítással szolgálhat

Gabriel Mihály

S.-a.-Ujhelyben.

A s.-a.-ujhelyi terménytőzsde tagjai a folyó évi deczember 26-ik napján d. u. 3 órakor a terménytőzsde helyiségében tartandó rendkívüli közgyűlésre ezennel meghívotnak.

Tanácskozás tárgyai:

1. A terménytőzsde további fenállása, illetve feloszlásának kérdése.
2. Az intézeti számadások megvizsgálása.
3. Netalán teendő indítványok.

Kelt S.-a.-Ujhelyben, 1873. évi deczember hóban.

A választmány megbízásából:

Dr. Erényi Jakab,

titkár.

Erényi
Egész
Fél
Negy
Bér
csak
A ké
A ny
három
s

Ki tá
a k

Sol
már ké
halni
támoga
olyan
tudni
tüzhely
de a ki
dik fem

Az
mészetü
más vál
hogy ke
egy dar
len, liq
keletkez
és mégis
ben akar

Volt
dön nált
szakmája
könyve
ból: de
csak po
irodalmo
üthet, n
mindenk
volna reá

Most
nehány s
szakiroda
a kik é
most is
mihaszna
segre.

Midőn
hazafiság
szerettük
hogy ez fe
datát, s a
mékeit mi
tási cikké
akkor is,
midőn láto
irodalom v
nek a min
vásárnapi

Avagy
ha néhány
a hazafiság
tartaná fem